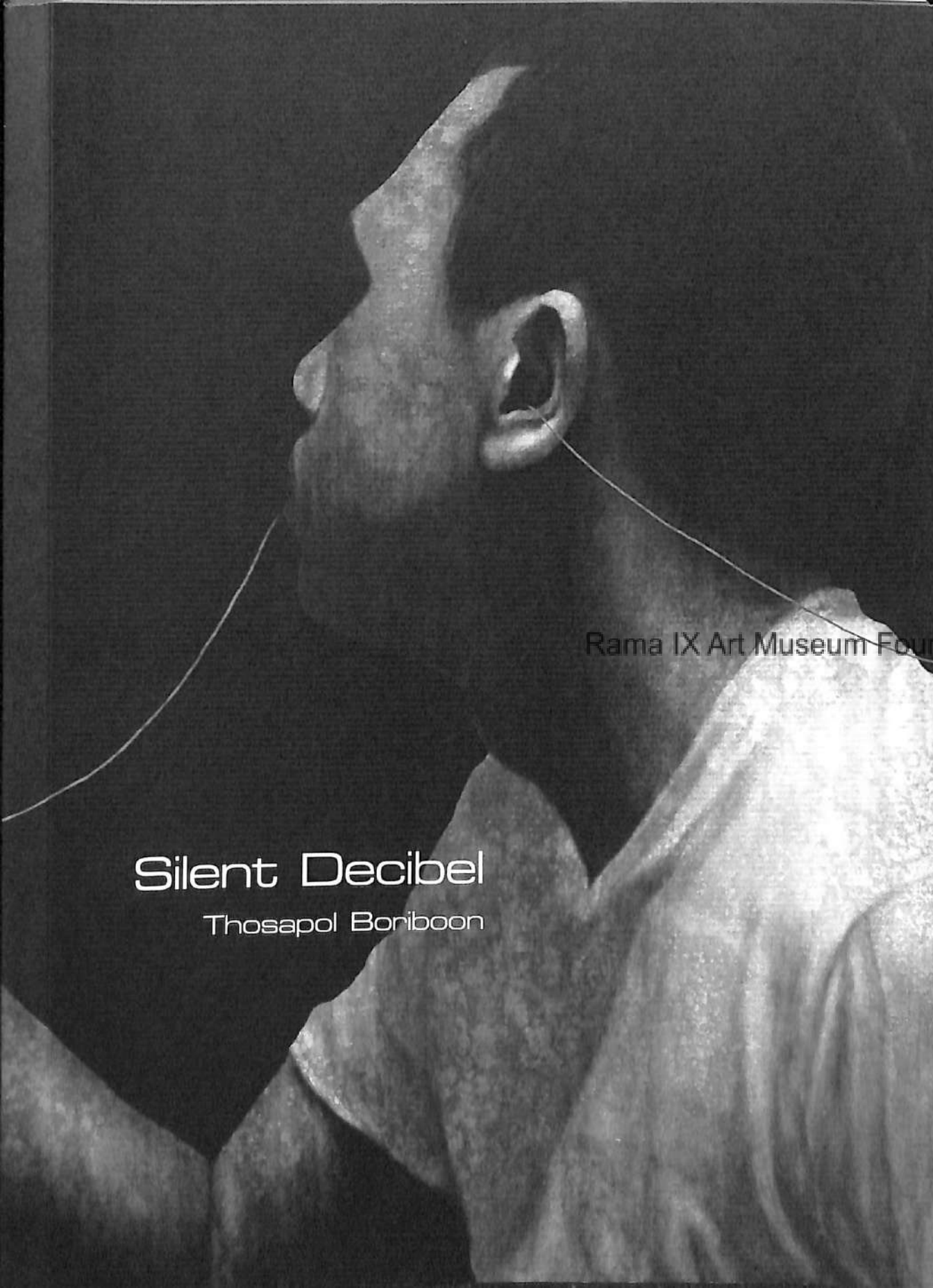

Rama IX Art Museum Foundation

Silent Decibel

Thosapol Boriboon

April 2 - May 17, 2009
at DOB Hualamphong Gallery

Rama IX Art Museum Foundation

Silent Decibel
Thosapol Boriboon

April 2 - May 17, 2009
at DOB Hualamphong Gallery

DOB | HUALAMPHONG
GALLERY

Manager: Vimomarn Khanthachavana
Assistant Manager: Lawan Meesang
Curator: Orawan Khonwittayayothin
Assistant Curator: Thavorn Ko-udomvit
Hassapop Tangmahamek

- This catalogue has been published on the occasion of the exhibition "Silent Decibel"
- Designed and Produced by Autcharavadee Sudprasert, Thosapol Boriboon, Thavorn Ko-udomvit and Charnchai Srithep
- Photography by Thosapol Boriboon and Thavorn Ko-udomvit
- Translated by Manita Srisitanont
- Printed by Pimdee CO., LTD. Tel: 02-8032694
- 2009 Copyright, DOB Hualamphong Gallery
- Printed and Bound in Thailand
- 1,000 copies

Rama IX Art Museum Foundation

ภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยช่วงเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมา สภาวะแห่งความตึงเครียดที่ปกคลุมสังคมได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ การปกครอง และสังคมแทบทุกระดับข่าวสารผ่านสื่อสร้างผลกระทบด้านความหวุ่นวิตกแก่ผู้คนในสังคมที่ต้องพบเผชิญกับความขัดแย้งและแตกแยกเป็นฝักฝ่ายอย่างไม่เคยปรากฏขึ้นมาก่อนเลยในสังคมไทย ซึ่งไม่สามารถหาหนทางในการแก้ปัญหาเพื่อยุติความขัดแย้งได้ทันเวลาที่

แรงกระแทกทางความรู้สึก เกิดเป็นแนวความคิดในการสร้างงานศิลปะที่ต้องการตั้งคำถามต่อตนเองและสังคมรอบกายว่า เกิดอะไรขึ้นกับชีวิต? เกิดอะไรขึ้นกับสังคม? ด้วยสัญลักษณ์แห่งการค้นหาคำตอบในภาพเขียนของ ทศพล บริบูรณ์ ซึ่งสื่อแสดงบรรยากาศอึมครึม เจ็บบั่น และความรู้สึกแปลกแยกแตกต่าง ผ่านทักษะทางจิตรกรรมที่ดูเรียบง่ายแต่ซุกซ่อนไว้ซึ่งความรู้สึกของศิลปิน

เรื่องราวเนื้อหาในผลงานชุดนี้ คล้ายจะมีเสียงกระซิบบอกเล่าอย่างแผ่วแผ่ว หากแต่สามารถสะท้อนภาพความรู้สึกหวาดหวั่นสั่นไหวในความมั่นคงของการดำรงอยู่แห่งตนเองและสังคมรอบข้างได้อย่างน่าสนใจ การแปลความหมายและการซึมซับสุนทรีย์ในผลงาน จึงอยู่ภายใต้ความรู้สึกรับรู้ร่วมกันที่เป็นเอกภาพในสังคม เสมือนเป็นบทบันทึกประวัติศาสตร์ที่มีคุณค่าทางศิลปะอย่างน่าชื่นชม

ถาวร โกอุดมวิทย์

The incidents occurred in Thailand for the past 2-3 years and the stress that has been encircling the society have a tremendous effect on economic, administrative and social systems at all levels. The information flowed though media creates worries among people who have to witness conflict and segregation in the way that never happens in Thai society before. The problems cannot be resolved in a timely manner in order to bring disagreement to an end.

The impact on people's feeling becomes the inspiration for this art works that question each one of us and the surrounding: what happens to our lives and the society? The answers are symbolized and presented through the paintings by Thosapol Boriboon. The artist's artworks reveal the dim, quiet ambience and alienated feelings. This was created by the artist's uncomplicated artistic skills that filled with emotional aspect.

The story of this set of art works seems like a quiet whisper. However, they can reflect tremendous fright of our own existence and the surroundings captivatingly. The interpretation and appreciation of the art works shall originate from the mutual feelings as such the social integrity. This can be considered as another chapter of history with the artistic touch worthwhile for appreciation.

Thavorn Ko-udomvit

Silent Decibel

ห้วงคำนึงที่เงียบงัน

ท่ามกลางสภาวะการณ์ของโลกยุคการสื่อสารทันสมัย ข้อมูลข่าวสารมากมายหลั่งไหลเข้ามาออก เวียนวน ตกค้างอยู่ในการรับรู้ ความคิด ความเข้าใจ และความไม่เข้าใจของเราเกือบตลอดเวลา ผู้คนจำนวนไม่น้อยกล่าวว่า รู้สึกเสียเวลาที่จะหลบตานอนเพราะเกรงจะหลุดตามโลกแห่งความเปลี่ยนแปลงนี้ไม่ได้ไม่เท่าทัน ขณะที่อีกหลายคนกลับเลือกจะนอนหลับหนีการรับรู้ เหมือนการปิดประตูจากเสียงอึกทักภายนอกเพื่อใช้เวลาครุ่นคิดถึงสิ่งที่ตนเองสนใจอย่างแน่วแน่ และบางคนยังคงตัวเองไว้ในพื้นที่ที่กำกวมซึ่งตัดสินไม่ได้ว่าจะกระโดดเข้าหาหรือกระโจนหนีไปจากเทคโนโลยีการสื่อสารไร้ขีดจำกัดของโลกปัจจุบัน

ขณะที่โลกป้อนข้อมูลให้เรา โดยไม่ได้ถามไถ่ก่อนว่าเราเต็มใจรับถ้อยความเหล่านั้นหรือไม่ เราเองก็ให้กำเนิดข้อความใหม่ๆ ในห้วงคำนึงตามจำนวนการรับรู้อย่างทบทวี และส่งผ่านข้อความเหล่านั้นออกไป ในรูปของบทสนทนาอันด้นคืนที่ช่วยเร่งการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สิ่งเหล่านี้อาจทำให้เกิดการตั้งคำถามว่า เราได้รู้ในสิ่งที่เราอยากรู้? หรือเราได้รู้ในสิ่งที่เราควรรู้? หรือเราได้รู้ในสิ่งที่คนอื่นอยากให้เรารู้กันแน่?

คำตอบ... ไม่มี!

สาระใดๆ ในการครุ่นคิดถึงประเด็นเหล่านี้ ดูจะหาที่สิ้นสุดเป็นรูปธรรมได้ยาก เพราะขณะที่เราวางตนเองไว้ในฐานะผู้เฝ้ามองดูสังคม เราเองก็ยังคงเป็นฟันเฟืองหนึ่งของจักรกลที่ขับเคลื่อนโลก ในเวลาที่เราตั้งใจจะเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ เราก็เป็นหนึ่งในตัวละครนับพันล้านตัวที่โผล่และดับสลายของชีวิต

ความทับซ้อนที่แยกออกจากกันได้อย่างคลุมเครือนี้ ก่อเกิดในใจของศิลปินหนุ่มผู้หนึ่งซึ่งแสดงบทบาทเป็นทั้งผู้รับรู้ วิเคราะห์วิจารณ์ และส่งมอบคำวิพากษ์ต่อสังคม ผ่านผลงาน "Silent Decibel : จิตกรรมเสียงเบา" ในนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกของ ทศพล บริบูรณ์

ภาพผลงานจิตรกรรมไทยสีเครื่องเคลือบของทศพล มีความเป็นเอกภาพประการหนึ่งที่โดดเด่นมาก คือการใช้ภาพเหมือนตนเองในบรรยากาศสีครีมมาเป็นตัวเล่าเรื่องราว เริ่มต้นจากภาพชุด Silent Decibel 1-6 ที่มีภาพเหมือนของศิลปินคนเดิมซ้อนทับเรียงรายลดหลั่นกันอย่างมีจังหวะ กิริยาอาการของตัวละครแต่ละตัว สอดประสานเป็นปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันด้วยการพาดผ่านของด้ายแดงเส้นบาง จากปาก จากหู จากมือของผู้ที่อยู่เคียงข้าง โดยที่เราไม่อาจแน่ใจได้ว่า ด้ายแดงเส้นนั้นกำลังถูกดึงออกมาหรือกำลังถูกสอดแทรกเข้าไป ภายใต้โทนสีสว่างที่ก่อให้เกิดถึงบรรยากาศอันอบอุ่นของแสงไฟสีส้มอมน้ำตาลหม่นๆ บ่งชี้ถึงการครุ่นคิดและการกระทบกระทั่งระหว่างสิ่งภายนอกที่แวดล้อมตัวเรากับความรู้สึกที่รับรู้ภายในจิตใจ ซึ่งมีได้ซึ่งเฉพาะถึงความผิดถูกในเรื่องราวแต่เป็นเพียงการรำพึงเบาๆ ในช่วงเวลาที่ห้วงคิดว่างเปล่าปราศจากเหตุผล ความหมายที่ผูกพันในกิริยานิ่งงัน คือการทวงถามถึงการคุกคามที่มองไม่เห็นแต่ส่งอิทธิพลต่อชีวิตเรา คล้ายคลึงความถี่ที่จับต้องไม่ได้ แต่รับรู้ได้ด้วยผัสสะ

ภาพเหมือนศิลปินที่เรียงสลับทับซ้อนในผลงานชุดแรก เป็นเสมือนตัวแทนของความคิดตั้งต้นในการเพ่งความสนใจมาที่การรับรู้และการครุ่นคิดขณะใช้ชีวิตเวียนวนอยู่ในภวังค์ที่หาทางออกไม่ได้ ซึ่งแก่นเรื่องของความคิดนี้ ได้นำทศพลไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานเพื่อบันทึกปฏิกิริยาตอบสนองต่อการหลั่งไหลของข้อมูลข่าวสาร อันไม่อาจกักกันหรือตัดสินผิดชอบได้อย่างปราศจากข้อกังขา เกิดกลายเป็นความสับสนต่อสถานการณ์ งุนงงต่อความเป็นจริง และไม่แน่ใจต่อความลวง

ภาพ "Alien Nation" ภาพเหมือนศิลปินในกิริยาปิดตา ปิดหู ปิดปาก สื่อแสดงอาการไม่อาจทนรับกับความล้นเกินของข้อมูลข่าวสาร และพัฒนาไปสู่การแสดงออกถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ช่วงขณะในสังคมด้วยภาพ "A Voiceless" ที่วิพากษ์พาดพิงการโฆษณาสวนเชื่อในหมู่มหาชน เส้นด้ายสีเหลืองและเส้นด้ายสีแดงที่สอดแทรกเข้ามาในหู เป็นการปะทะกันของความ

ขัดแย้งในสังคมที่ก่อให้เกิดเส้นด้ายสีขาวออกมาจากริมฝีปากแน่นแนบ บ่งบอกถึงความรู้สึกเป็นกลางที่มิได้เข้าข้างฝ่ายใด หากเติมไปด้วยความอื้ออึงในความเขม็งเกรียวแห่งสถานการณ์ และส่งผลไปสู่มิติสรุปของความ นิ่งงันในภาพ "The Stranger" ภาพเขียนสีขีมิ้นโอบล้อมศิลปิน ด้วยรูปร่างสีเทาเงิน ที่แสดงความแปลกแยก ความฉงนสงสัยปะปนกับความรู้สึกไม่อาจยอมรับได้ในความแตกต่างที่โหดเหี้ยม สิ่งควรสังเกตที่ทอดระยะยาวมาตั้งแต่ภาพแรกในชุด Silent Decibel คือเส้นขาวที่ถูกสวมใส่โดยตัวละครทุกตัวในภาพ ซึ่งอาจมีนัยยะบ่งชี้ความสามัคคีธรรมด้าที่ศิลปินรู้สึกต่อตนเอง ในฐานะผู้เฝ้าสังเกตการณ์ที่ไม่มีปากเสียง ไม่เคยร้องแรงแท้กระเซอ เพียงดำรงตนเองอยู่ในแสงสลัวสีส้มอมน้ำตาล แสดงอารมณ์หม่นนิ่ง คล้ายการหักฟิงความครุ่นคิดในท้องที่ที่มีเพียงดวงไฟริบหรี่

ท้ายที่สุดแห่งการตระหนักว่า ทศพลเลือกให้นิพจน์แนวความคิดไปสู่การเชื่อมโยงสิ่งที่เกิดขึ้นภายในและสถานการณ์ภายนอก ประสานความเข้าใจและความไม่เข้าใจที่ผสมผสานกันจนเกิดเป็นทิวทัศน์ในกระดานข่าวสากล ผสมผสานกับจินตนาการแบบเหนือจริงที่หลุดพ้นจากกรอบของความเป็นไปได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวของน้ำท่วมโลก และเรือโนอาห์ ด้วยสัญลักษณ์ที่ถูกตัดทอนให้ง่ายขึ้นเช่นภาพอ่างน้ำสีเหลี่ยมเรียบนิ่ง กับภาพภูเขาไฟลูกเล็กที่ยังคุกรุ่นเก็บกักพลังงานมหาศาลไว้ภายในรวมไปถึงภาพ "Snake in Your House" ที่บอกเล่าประสบการณ์การเผชิญหน้ากับความหวาดกลัวที่ร่วมกันได้ว่าสิ้นสุดไปอย่างหมดจดหรือไม่ ทศพลเลือกเปรียบเทียบความรู้ผลสายของร่างกายและจิตใจ กับก้อนสบูที่ถูกลายน้ำจากฝักบัวลาดกระแทกชะล้างจนไม่สามารถคำนวณความรู้สึกร้อนได้แน่นอน ซึ่งการแสดงออกในแนวทางนี้ สามารถจัดเป็นอีกขั้นหนึ่งของพัฒนาการ ที่ส่งทอดมาจากแนวความคิดแรกเริ่มในการกระทบกระทั่งระหว่างข้อมูลข่าวสารในความจริงกับจิตใจของตัวศิลปินเอง

ความเปราะบางของความรู้สึกที่รับรู้รอบกาย สร้างสรรค์เป็นแรงขับเคลื่อนในงานจิตรกรรมที่ส่งเสียงกระซิบแผ่วให้เราแว่วยินเสียง เสมอเสมือนเป็นสำเนียงจากทิวราฟิ่งที่ยังคลุมเครือในหมอกหม่น หากในอนาคต เมื่อความละเอียดอ่อนทางอารมณ์ถูกสั่งสมด้วยความตระหนักและตกผลึกเป็นแนวความคิดทางศิลปะต่อไป ทศพล บริบูรณ์ อาจสร้างสรรค์ผลงานชุดใหม่ที่จะจัดจำไปสู่เสียงก้องตะโกนกังวานก็เห็นได้ ซึ่งเมื่อถึงเวลานั้น ผลงานในนิทรรศการเดี่ยวครั้งนี้ของเขา ย่อมจะเป็นรากฐานทางศิลปะที่จะต่อยอดสู่พัฒนาการในขั้นต่อไปได้อย่างสง่างาม

ทศพล ตั้งมหาเมฆ

Silent Decibel

In the midst of the age of high communication technology, extensive information flows in, out and around. Some are residue in our thought, understanding and confusion all the time. Many people feel that they will waste time if they sleep because they are afraid that they will not catch up with this changing world. While others choose to close their eyes to escape such perception, just like closing the door from the turbulent surroundings, some people even lock themselves in the boundary line not dare to make decision whether to jump into or escape from the boundless communication technology of the present world.

While the world is feeding us with information without asking for permission whether we are willing to take it or not, we, ourselves, also create new messages in our mind and communicate them through banal conversation that speed up the information system inevitably. This fact might lead us to question whether we know what we want to know or we know what we should know or we know what others want us to know.

The answer is...none!

Any substance occurred from pondering this matter seems to be too difficult to conclude in concrete explanation. It is because while we position ourselves as the observer, we are just a dynamism contributed to the universal mechanism that moves the world. At the moment that we intend to be an observer, we become part of the millions characters playing in the life drama.

This overlapping facts that can be separated vaguely arises in the mind of the young artist who takes the roles as observer and critique, as well as transfer his opinions to the society through his first solo art exhibition "Silent Decibel" by Thosapol Boriboon.

Boriboon's fine art in the solemn tone reveals one outstanding cohesion. He chose to use his own portrait with the dim ambiance to tell the story. The "Silent Decibel 1-6" that presents the artist's portraits piling up at regular intervals. Each character's actions are interactive to one another thanks to the thin red thread connected from mouth, ears and hands of the surrounding people. We cannot be sure whether that red line is pulled out or put into our body. The dim color reminds us of the solemnity originated from the orange-brown light that implies the act of our contemplation and acknowledgement of the surroundings. There is no judgment whether it is right or wrong, just the silent whisper at the empty moment without reason. The meaning underlying in the motionlessness is the inquiry about the invisible threatening that has an impact on our lives. It is like the invisible wave that we can only feel it.

The artist's portrait presented in the first set of art work represents the concept of focusing on the acknowledgement and contemplation while living life in the endless cycle. The core of this concept inspires the artist to create the art work that records his reaction to the flow of information in the way that he cannot impede or judge what is right or wrong without the doubt. This leads to the confusion in the real situation and the uncertainty towards deception.

The "Alien Nation" presents the artist's portrait in the action of closing his eyes, ears and mouth. The image communicates that the artist cannot stand the massive flow of information. His feeling develops to the expression towards the social event as displayed on "A Voiceless" that critiques on the extensive propagandas among the public. The red and yellow threads put into the ears symbolize the social conflict that originates the white thread from the tight-lipped mouth implying the neutrality. The stressful evidence is filled with turbulence. It is concluded in the motionlessness as presented on "The Stranger," the painting of the artist in the color of metallic grey surrounded by the solemn ambiance. The confusion is mingled with the disapproving feeling towards segregation. From the first set of the art work "Silent Decibel," what should be taken into consideration is the white shirt worn by every character in the paintings. This might imply the typical nature that the artist

feels toward himself as the observer. He never expresses his opinion, nor wants to be the center of attention. He just lives his life under the dim light expressing his solemnity as if he is contemplating his thoughts in the room with a dim light.

As for his last awareness, Boriboon chose to expand his concept towards the inside and outside situations combined with his understanding and confusion. This leads to the "Eureka?" and "Death of Noah" paintings that articulate the artist's feelings occurred by the perception of the global news mingled with the surrealist imagination that is beyond possibility. The stories about the world floods and the Noah's Ark are presented through the simplified symbols such as the picture of square bathtub and the small volcano filled with heating energy. The "Snake in Your House" tells the story about his confrontation with the fear that cannot identifies whether it's totally gone or not. Boriboon chose to compare the decay of body and mind with the soap dissolved by the water from the shower. This kind of expression can be considered as another level of development transferred from his initial concept of the crash of the information in reality with the mind of the artist.

The feeling's fragility towards surrounding inspires the artist of this work of art whispering his ambiguous thoughts to the viewers. However, in the future, when his emotional sensitivity accumulated from the awareness become clearer, Thosapol Boriboon might create the new art collection that become a vivid and vociferous voice. Before that moment comes, his solo art exhibition at this time shall be contributed to his art foundation that will build up on his skills gracefully.

Hassapop Tangmahamek

ma IX Art Museum Foundation

ตรรกะในโลกเสียงเบา

ว่าด้วยการพยายามเล่าเรื่องประหลาดด้วยน้ำเสียงปกติ ภาพถูกวาดขึ้นซ้ำๆ เหมือนการรื้อฟื้น ทบทวนเหตุการณ์เดิมๆที่ยังวนเวียนติดค้างอยู่ในใจ ทุกกิจกรรมที่เคลื่อนไหว ถูกข่มเคลือบด้วยฟิลเตอร์ที่เรียกว่า "ความเงียบ"

ทางกายภาพ จิตรกรรมเป็นสื่อศิลปะที่ไม่มีเสียง เสียงของภาพวาด จึงเทียบเคียงได้กับเนื้อหา ความหมายในงานเหล่านั้น

ภาพบางภาพ มาพร้อมถ้อยคำประกาศชัดเจน ด้วยสำเนียงของเหตุและผล ภาพบางภาพดูนิ่งเนือยเหมือนหนังที่ไม่มีโคลแมกซ์ คลุมเครือ ซุกซ่อนความหมาย ปลอ่ยเนื้อความให้ล่องลอยเป็นคราบเลือนบางอยู่ระหว่างบรรทัด

...จะเป็นอย่างไรถ้าน้อยแต่ครบ เล็กแต่ก็สำคัญ?

ภาพวาดของผมมีเสียงเบา คล้ายเสียงพริ้วบน ทบทวน เรื่องราวต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ต่อช่วงเวลาหนึ่ง ในอีกด้าน เสียงเบา หมายถึงการจับสังเกตการของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรอบๆตัว ที่ก่อความกังวลขึ้นในใจ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสังคม สิ่งแวดล้อม ที่เข้ามาประชิดตัวเราอย่างเจือจาง ปัญหาที่เกิดขึ้นมองเห็นว่าคลุมเครือ เพียงแต่ไม่รู้ว่าจะมาถึงตัวเมื่อไหร่ ก่อความใจอยู่ลึกๆเหมือนการจ้องมองดูไฟกำลังไหม้บ้านคนอื่น

...ในโลกของภาพวาด เวลาดูจะไม่มีจุดหมาย(มีความหมายว่าปราศจากเวลา) ทุกสิ่งหยุดนิ่ง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่เปิดโอกาสให้ตีความถึงการเคลื่อนไหว ในภาพวาด ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่เบ่งบานแน่ชัดตายตัวว่ากำลังจะไปข้างหน้า หรือมาข้างหลัง กำลังจะจมลงหรือลอยขึ้น กำลังก่อตัวหรืออ่อนละลาย ด้วยเหตุที่ว่าศิลปินและผู้ชมต่างก็มีตรรกะเป็นของตัวเอง เล่นอยู่บนสนามในเกณฑ์กติกาเดียวกันแต่ไม่จำเป็นต้องเล่นให้เหมือนกัน

ขณะที่เวลาในโลกจริงกำลังเคลื่อนไป ด้วยอัตราความเท่าใหม่ทีวัดกันเป็นเศษส่วนต่อวินาที แต่ในโลกของภาพวาด เวลาได้ไร้ความหมายลงเสียแล้ว เมื่อศิลปินตายเหล่านั้นก็วิเคราะห์จึงพากันนำซากศพทิ้งไปผาซากเพื่อคำนวณหาวงปี

ทศพล บริบูรณ์

Logic in the silent world

...All about the effort to tell the unusual story with normal tone. The picture being drawn repeatedly is raking up, reviewing the same old situations that still linger in our mind. Every activity going on is coated with the filter called "silence."

Physically, painting is the silent art material. The sound of the painting is comparable to its contents and meaning.

Some paintings have its clear statement with the implication of cause and reason. Some paintings seem dull. They are similar to the ambiguous movie without a climax that let the story softly floating between the lines.

...What would it be if they are small but complete, little but important?

My painting is silent. It is like a whispering that reviews the stories come across into my life at a certain moment. On the other hand, silence means the act of observation of the situations happens around us, especially the ones that make us feel worried such as the social or environmental stories that happen close to us silently. We see the problem becomes more serious but we have no idea when it will have an impact on us. This feeling irritates us. It is like watching other's house on the fire.

...In the world of painting, time is meaningless (there is no time directed). Everything stands still. However, this does not mean that there will be no opportunity for interpretation of the motion in the painting. Everything is not definitely defined whether it is moving forward or backward; sinking beneath or floating, forming shape or melting. This is because the artist and the viewers have their own unique logic. They play on the same field with the same rules but they do not need to play the same way.

While the time in this real world is moving forward and what is old or new is measured by the fraction of a second, the time in the world of painting has become meaningless. When the artist dies, the analyst uses the remains for calculating the years.

Thosapol Boriboon

Silent Decibel #1, Acrylic on canvas, 100 x 135 cm, 2008

Rama IX Art Museum Foundation

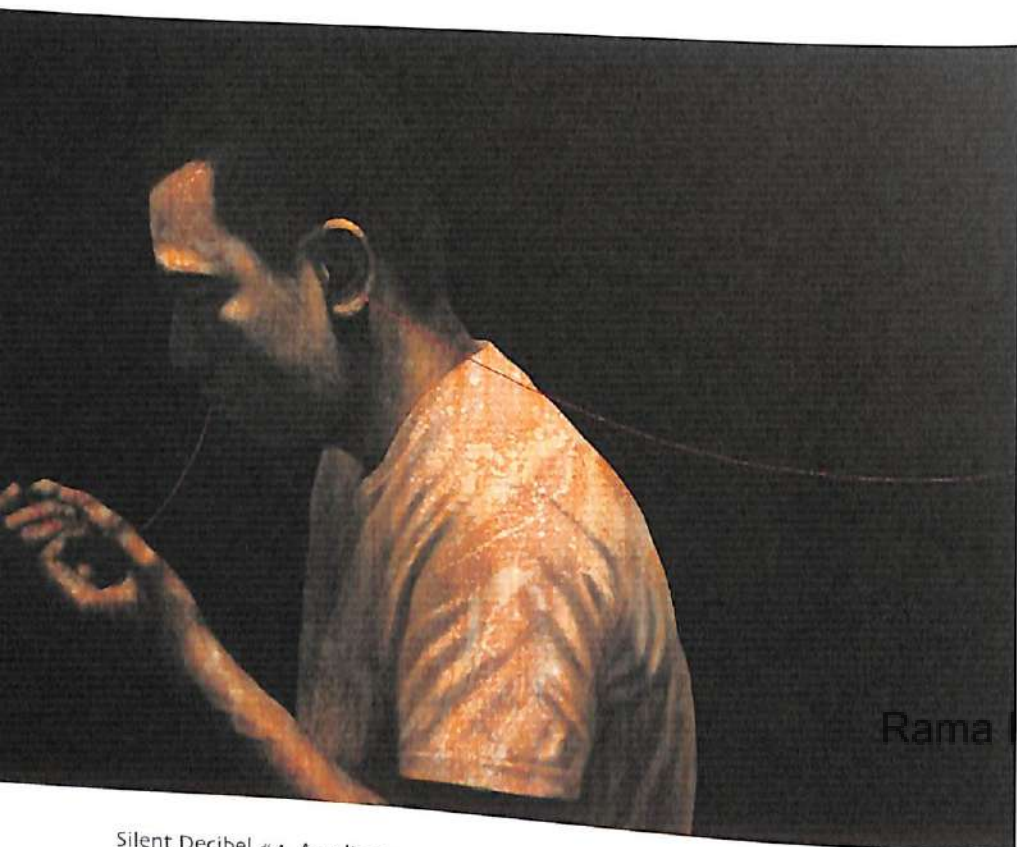
Rama IX Art Museum Foundation

Installation view of the exhibition

Rama IX Art Museum Foundation

Silent Decibel #2, Acrylic on canvas, 100 x 135 cm, 2008

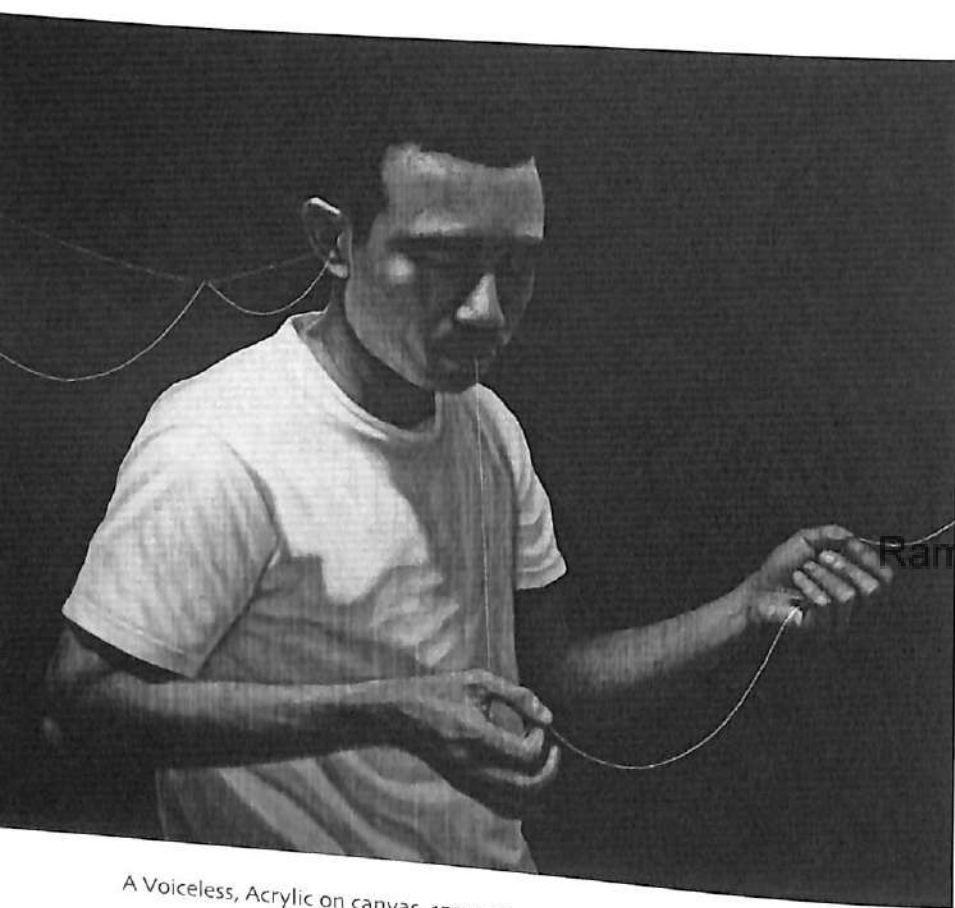

Silent Decibel #4, Acrylic on canvas, 100 x 135 cm, 2008

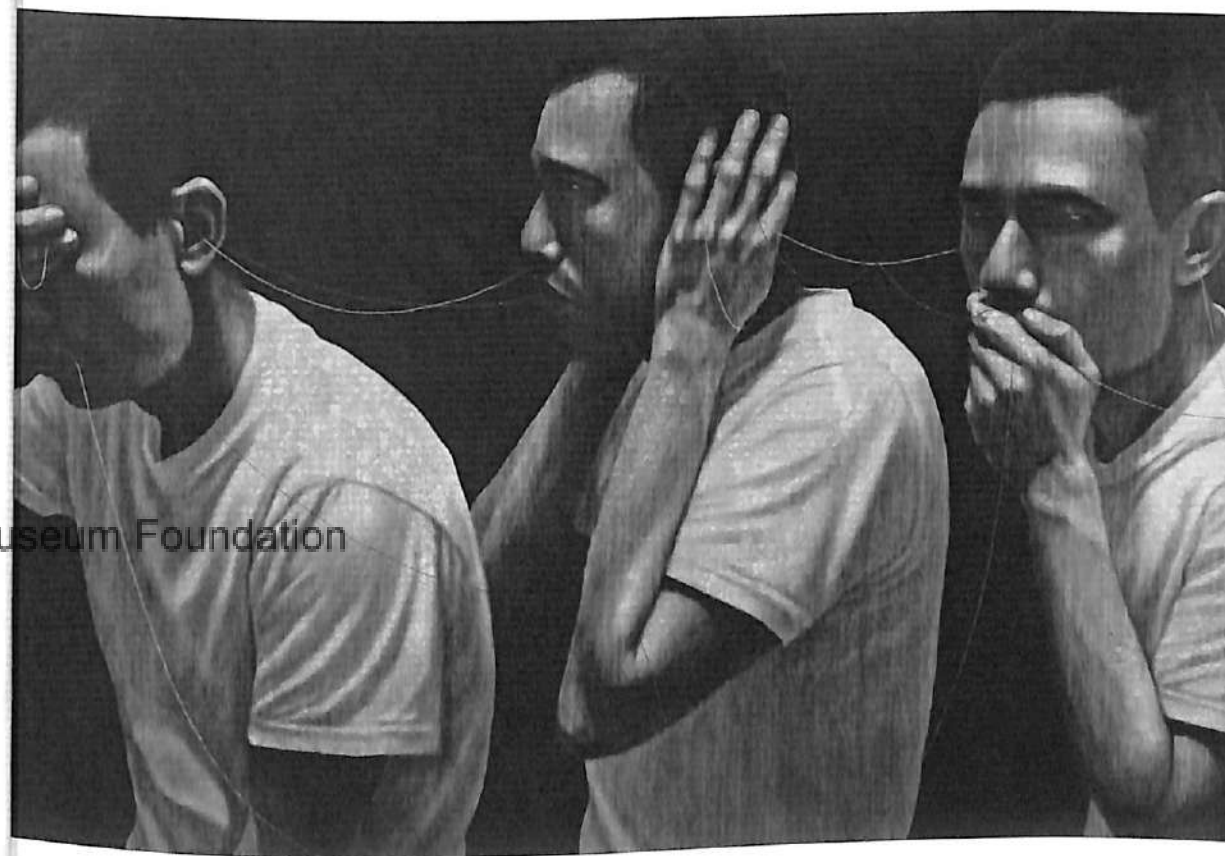
Rama IX Art Museum Foundation

Silent Decibel #6, Acrylic on canvas, 100 x 135 cm, 2008

A Voiceless, Acrylic on canvas, 150 x 180 cm, 2008

Alien Nation, Acrylic on canvas, 150 x 240 cm, 2008